

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku XIV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Krzysztof Szafrąński**

Protokolant: Paulina Sobczak

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2018 r. sprawy:

1. **J. C. (1) (C.)**

s. J. i B. z d. S.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 19 maja 2017 roku w miejscowości J., będąc uprzednio skazanym przez Sąd Rejonowy w Słupsku wyrokiem łącznym sygn. akt II K 9/16 z dnia 08.06.2016 roku m.in. za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 245 k.k. na karę łączną trzech lat pozbawienia wolności odbytej w okresie od 02.04.2014 roku do 31.03.2017 roku działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi innymi osobami, poprzez uderzenie pięściami po całym ciele w tym po głowie, a także kopanie po całym ciele w tym po głowie A. K., w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci rozcięcia wargi dolnej, podbiegnięć krwawych na lewym ramieniu, na prawym ramieniu, na obu nogach, narażając w ten sposób wymienionego pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 par 1 k.k. lub w art. 157 par 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 19 maja 2017 roku w miejscowości J., będąc uprzednio skazanym przez Sąd Rejonowy w Słupsku wyrokiem łącznym sygn. akt II K 9/16 z dnia 08.06.2016 roku m.in. za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 245 k.k. na karę łączną trzech lat pozbawienia wolności odbytej w okresie od 02.04.2014 roku do 31.03.2017 roku groził pozbawieniem życia oraz zniszczeniem mienia poprzez spalenie domu A. K., celem zmuszenia go do zaniechania powiadomienia organów ścigania o zaistniałym przestępstwie;

tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **R. C. (C.)**

s. J. i B. z d. S.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 19 maja 2017 roku w miejscowości J., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, poprzez uderzenie pięściami po całym ciele, w tym po głowie, a także kopanie po całym ciele, w tym po głowie dokonał pobicia A. K., w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci rozcięcia wargi dolnej, podbiegnięć krwawych na

lewym ramieniu, na prawym ramieniu, na obu nogach, narażając w ten sposób wymienionego pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 par 1 k.k. lub w art. 157 par 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

3. **R. S. (1) (S.)**

s. R. i W. z d. W.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 19 maja 2017 roku w miejscowości J., działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, poprzez uderzenie pięściami po całym ciele, w tym po głowie, a także kopanie po całym ciele, w tym po głowie, dokonał pobicia A. K., w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci rozcięcia wargi dolnej, podbiegnięć krwawych na lewym ramieniu, na prawym ramieniu, na obu nogach, narażając w ten sposób wymienionego pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 par 1 k.k. lub w art. 157 par 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego **J. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., i za jego popełnienie na podstawie art. 158 § 1 k.k. skazuje go na karę **5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. C. (1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego A. K. w wysokości 3.000 zł (trzech tysięcy złotych) w związku z popełnieniem przestępstwa przypisanego mu w pkt 1 sentencji wyroku;

3. uznaje oskarżonego **J. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, z tym ustalenie iż kwalifikuje go jako przestępstwo z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 245 k.k. skazuje go na karę **3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**;

4. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego J. C. (1) w pkt 1 i 3 wyroku kary jednostkowe i w ich miejsce wymierza mu karę łączną **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

5. uznaje oskarżonego **R. C.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 158 § 1 k.k., i za jego popełnienie na podstawie art. 158 § 1 k.k. przy zast. art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. skazuje go na **roku ograniczenia wolności**, zobowiązując go do wykonywania w tym okresie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **40 (czterdziestu) godzin** w stosunku miesięcznym;

6. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego R. C. do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

7. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 6b k.k. zobowiązuje oskarżonego R. C. do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno – edukacyjnych w dla sprawców przemocy;

8. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. C. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego A. K. w wysokości 1.000 zł (tysiąc złotych);

9. uznaje oskarżonego **R. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 158 § 1 k.k., i za jego popełnienie na podstawie art. 158 § 1 k.k. przy zast. art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. skazuje go na **roku ograniczenia wolności**, zobowiązując go do wykonywania w tym okresie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **40 (czterdziestu) godzin** w stosunku miesięcznym;
10. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. S. (1) nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego A. K. w wysokości 1.000 zł (tysiąc złotych);
11. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego R. S. (1) do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;
12. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 6b k.k. zobowiązuje oskarżonego R. S. (1) do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno – edukacyjnych w dla sprawców przemocy;
13. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **J. C. (1)** w punkcie 4 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 19 maja 2017 roku (godz. 16:00) do dnia 20 maja 2017 roku (godz. 10:55) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności;
14. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **R. C.** w punkcie 5 wyroku kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 19 maja 2017 roku (godz. 16:00) do dnia 20 maja 2017 roku (godz. 11:00) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności;
15. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **R. S. (1)** w punkcie 9 wyroku kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 19 maja 2017 roku (godz. 16.00) do dnia 20 maja 2017 roku (godz. 10:50) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności;
16. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

XIV K 343/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2017r. w J. J. C. (1) przebywał w towarzystwie swojego brata R. C. oraz kolegi R. S. (1). Wszyscy oni byli pod wpływem alkoholu.

Około godziny 15:20 z uwagi na głośnie hałasy i wulgaryzmy A. K. opuścił swoją posesję i udał się na ul. (...), aby zobaczyć co się dzieje.

Tam jednak J. C. (1) bez powodu zaczął wulgarnie wyzywać A. K., a następnie zaatakował go, uderzając ręką w twarz. W momencie gdy A. K. próbował się bronić, podbiegli do niego także R. C. oraz R. S. (2) i w trójkę zaczęli go uderzać pięściami i kopać po całym ciele. W momencie, gdy A. K. przewrócił się, wszyscy trzej napastnicy dalej kopali go. Po chwili A. K. udało się wstać. Wówczas zaczął on uciekać od napastników. Ci jednak rzucili się w pogoń za uciekającym i dogonili go na ul. (...). Wtedy J. C. (1), R. C. i R. S. (1) ponownie zaczęli bić i kopać po całym ciele A. K., który pod wpływem ciosów upadł na ziemię. Po jakimś czasie napastnicy zaprzestali zadawać uderzenia A. K. i odeszli od niego.

Do podnoszącego się z ziemi podeszła natomiast J. J. (2) i zapytała się o możliwość udzielenia pomocy.

Gdy J. C. (1) usłyszał, iż A. K. poprosił J. J. (2), aby ta wezwała policję, zaczął on grozić A. K. pozbawieniem życia oraz spaleniem domu, chcąc w ten sposób odwieść go od wezwania policji.

W wyniku zdarzenia A. K. doznał obrażeń ciała w postaci rozcięcia wargi dolnej, podbiegnięć krwawych na lewym ramieniu, na prawym ramieniu oraz na obu nogach, które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni.

Wszyscy trzej sprawcy byli w przeszłości karani, z tym, że J. C. (2) w okresie od 02.04.2014r. do 31.03.2017r. odbywał karę pozbawienia wolności między innymi za przestępstwa z art.158 §1 kk. oraz z art.245 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonych: J. C. (1) (k.34-37, k.94-96), R. S. (1) (k.47-50), R. C. (k.40-42, k.152)
- częściowo zeznań pokrzywdzonego: A. K. (k.3-4, k.153),
- zeznań świadka J. J. (2) (k.61, k.154)

oraz na podstawie pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie.

Oskarżeni **J. C. (3) i R. S. (1)** przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożyli wyjaśnienia w zasadzie zgodne z ustalonym stanem faktycznym.

Z kolei oskarżony **R. C.** początkowo nie przyznał się do stawianego mu zarzutu zasłaniając się niepamięcią wynikającą z nadmiernej ilości wypitego alkoholu. Na rozprawie przed Sądem przyznał się jednak do popełniania zarzucanego mu czynu i stwierdził, iż wcześniejsze jego wyjaśnienia stanowiły jedynie próbę obrony przez ewentualną odpowiedzialnością karną.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonych J. C. (1), R. S. (1) oraz ostateczne wyjaśnienia R. C. polegają na prawdzie. Znajdują one pełne odzwierciedlenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym, w tym w szczególności w zeznaniach świadków A. K. i J. J. (2).

Zarówno pokrzywdzony jak i świadek J. J. (2) w sposób szczegółowy i wewnętrznie spójny przedstawili przebieg przedmiotowego zdarzenia.

Co prawda na rozprawie pokrzywdzony A. K. twierdził, iż pierwotnie zaatakował go R. C. oraz, że groźby kierowane pod jego adresem także wypowiadał ten oskarżony, jednakże w świetle faktu, iż R. i J. C. (1) są do siebie bardzo podobni, jak również wobec wersji zdarzeń prezentowanych przez tychże oskarżonych wskazujących na rolę każdego z nich w przedmiotowym zdarzeniu, zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie należy uznać za omyłkę.

Szybkość i dynamika przebiegu całej sytuacji powoduje, iż wiarygodnym w świetle zasad doświadczenia życiowego staje się okoliczność, pomyłki świadka co do roli jaką w zdarzeniu odegrał każdy z oskarżonych.

Wzajemna korelacja zeznań pokrzywdzonego co do samego faktu przebiegu zdarzenia z zeznaniami złożonymi przez J. J. (2) oraz oskarżonych spowodowała, iż Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego A. K. jak i świadka J. J. (2) oraz oskarżonych J. C. (1), R. S. (1) i R. C..

Tak więc zdaniem Sądu wina wszystkich oskarżonych wątpliwości nie budzi, a swoim zachowaniem wyczerpali on znamiona przestępstwa z art.158 §1 kk. polegającego na tym, iż w dniu 19 maja 2017r. w J. działając wspólnie i w porozumieniu poprzez uderzanie pięściami po całym ciele, w tym po głowie, a także kopanie po całym ciele,

w tym po głowie, wzięli udział w pobiciu A. K., w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci rozcięcia wargi dolnej, podbiegnięć krwawych na lewym ramieniu, na prawym ramieniu, na obu nogach, narażając w ten sposób wymienionego pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art.156§1 kk. lub z art.157 §1 kk.

Wielokrotne uderzanie człowieka pięściami czy też kopanie go po całym ciele w tym też po tak newralgicznej części ciała jak głowa powoduje, iż pokrzywdzony jest w takiej sytuacji narażony na niebezpieczeństwo utraty życia lub też ciężkiego uszkodzenia ciała.

Jeśli natomiast chodzi o J. C. (1), to zachowanie jego polegające na groźbach pozbawienia życia lub zniszczenia mienia kierowanych pod adresem A. K. sąd zakwalifikował z art.245 kk. Odnośnie bowiem tego czynu należy zauważyć, iż określone w tym przepisie słowo „świadek”, nie może ograniczać tylko do osoby która została formalnie wezwana do złożenia zeznań, ale również osoby, która z powodu powzięcia pewnych wiadomości dopiero może być powołana do złożenia zeznań.

Podobny pogląd wyraził również Sąd Apelacyjny w Łodzi w dwóch wyrokach z dnia 1996.02.15 w sprawie II AKr 339/95, opubl. w Prok.i Pr. 1996/12/18, oraz z dnia 1995.12.20 w sprawie II AKr 274/95, opubl. w Prok.i Pr. 1996/7-8/18.

W pierwszym z omawianych wyroków Sąd stwierdził, iż o bycie przestępstwa z art. 245 k.k. decyduje nie formalno-procesowy status świadka, lecz pewien faktyczny stan rzeczy wynikający np. z zaobserwowania określonego zdarzenia - predestynującego daną osobę do roli źródła wiedzy o faktach mających znaczenie procesowe.

W drugim natomiast uznał, iż już sam fakt spostrzeżenia przez daną osobę prawnej okoliczności nadaje jej atrybut świadka w rozumieniu art. 245 k.k. Pojęcia "świadka" na gruncie tego przepisu nie można ujmować formalnie i ograniczać go tylko do tych osób, które dopiero w tym charakterze zostały wezwane przez uprawniony organ. Takie zawężające ujmowanie pojęcia świadka jako przedmiotu czynności wykonawczej występkę z art. 245 k.k. nie może się ostać, bowiem uzależniałoby ono wzmożoną ochronę tej osoby od decyzji procesowego organu. Przeciż już wobec osób, które poczyniły pewne spostrzeżenia co do zdarzenia, i które z tego powodu potencjalnie mogą pełnić funkcje świadka w rozumieniu procesowym, mogą być właśnie z racji ich spostrzeżeń podejmowane działania w postaci przemocy lub groźby bezprawnej, zanim zostały wezwane w charakterze świadka, i to w celu wywarcia wpływu na ich dalsze ewentualne czynności.

W przypadku oskarżonego J. C. (1), wcześniejsze odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności za tożsame przestępstwa z 158 §1 kk. i art.245 kk. spowodowały, iż w obu przypadkach oskarżony został skazany za czyny popełnione w warunkach recydywy z art.64 §1 kk.

Przystępując do wymiaru kary Sąd jako okoliczności obciążające wziął pod uwagę

wobec wszystkich oskarżonych oraz wobec wszystkich zarzucanych im czynów, iż dopuścili się oni ich będąc pod wpływem alkoholu jak również ich wcześniejsza wielokrotną karalność.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę wobec wszystkich oskarżonych oraz wobec wszystkich zarzucanych im czynów fakt przyznania się do ich popełnienia.

Mając powyższe na względzie Sąd skazał J. C. (1):

- za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w zw. z art.64 §1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności
- za przestępstwo z art. 245 kk w zw. z art.245 kk. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

Orzekając o wymiarze kary łącznej dla oskarżonego J. C. (1) Sąd wziął pod uwagę z jednej strony fakt, iż znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i

ogólnej. Popęlnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

W oparciu o art. 85 kk. i art.86 §1 kk. Sąd połączył oskarżonemu J. C. (1) orzeczone względem niego kary i wymierzył mu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Z kolei Sąd skazał R. C. i R. S. (1) za przestępstwo z art.158 §1 kk. przy zast. art.37a kk. i art.34 §1kk. i art.35 §1 na kary po roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Zdaniem Sądu powyższe kary pozwolą wszystkim sprawcom na przemyślenie i zrozumienie swojego nagannego postępowania, a także zaspokoją w pokrzywdzonym społeczne poczucie sprawiedliwości.

Powyższe argumenty legły także u podstaw zasądzenia na mocy art.46 §2 kk. od oskarżonych nawiązek na rzecz pokrzywdzonego, tj. od J. C. (1) w kwocie 3000 zł., a od R. C. i R. S. (1) w kwotach po 1000 zł.

Ponadto z uwagi na orzeczenie wobec oskarżonych R. C. i R. S. (1) kar wolnościowych, dla wzmocnienia waloru wychowawczego rozstrzygnięcia, na mocy art.34 §3 kk. w zw. z art.72 §1 pkt 5 kk zobowiązano oskarżonych do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, a w oparciu o art.34 §3 kk. w zw. z art.72 §1 pkt 6b kk. nałożono obowiązek uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy.

Nadto z mocy art. 63 § 1 kk na poczet kar Sąd zaliczył oskarżonym:

- J. C. (1) okres zatrzymania od dnia 19 maja 2017r. (godz.16:00) do dnia 20 maja 2017r. (godz.10:55)
- R. C. okres zatrzymania od 19 maja 2017r. (godz.16:00) do 20 maja 2017r. (godz.11:00)
- R. S. (1) okres zatrzymania od 1
- 9 maja 2017r. (godz.16:00) do 20 maja 2017r. (godz.10:50)

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonych Sąd w oparciu o art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych.